

WIJ VERWELKOMEN U in de Parochiekerk van de Heilige Maagd Maria, de grootste kerk van Essex, met een totale lengte van 56 meter. De toren met torenspits is 58 meter lang. Alhoewel de Paus niet langer het Hoofd is van de Engelse Kerk, behield deze kerk haar oude toewijding tot de Maagd Maria.

De Oost-Saxen, die hun naam gaven aan Essex, waren heidenen. Maar nadat ze in de 7° eeuw door de Heilige Cedd tot het Christendom werden bekeerd, stond hier waarschijnlijk een houten kerk. De Massieve romaanse kerk die zou hebben bestaan in 1130 werd tussen 1250 en 1258 herbouwd en vergroot. Een volledige herbouwing werd aangevangen rond 1450 en de huidige kerk neemt vanuit architecturaal oog punt een zeer vooraanstaande plaats in bij de parochiekerken van Engeland. De torenspits is echter moderner. Die werd in 1832 gebouwd, samen met de vernieuwing van het bovenste gedeelte van de toren.

Bij het binnenkomen van de kerk, betreedt men eerst het KERKSCHIP, met een indrukwekkende lengte en meer dan 15 meter hoog. Eén van de 15° eeuw was John Wastell, die verantwoordelijk was voor het bouwwerk. De BANIER VAN DE NOBELE ORDE VAN DE KOUSEBAND, hangt aan de westkant van het kerkschip. Deze Banier behoorde toe aan Richard Austen, Lord Butler van Saffron Walde KG CH (1902-1982). Deze banier hing vroeger boven de loge van de Lord Butler in de Kapel van Sint George te Windsor. De stad heeft haar naam gedeeltelijk ontleend aan de SAFFRAAN BLOEM (crocus sativus) die gedurende ongeveer 400 jaar, tot het einde van de 18° eeuw, op grote schaal verbouwd werd in deze streek. Het dak en de hoekvullingen tussen de bogen vertonen afbeeldingen van de saffraan crocus en eveneens de emblemen van vele bekende Tudorfamilies, die de kerk steunden. Men heeft wel een verrekijker nodig om het uitsnijwerk van de bogen van het kerkschip en de naven van het dak nauwkeurig te bekijken.

Over het torengewelf hangen de KONINKLIJKE FAMILIEWAPENS, die in 1660 verplicht in de kerken moesten opgehangen worden, om te laten merken dat de Koning ook het hoofd was van de Kerk van

Engeland. De toren bevat een 12-delig klokkenspel, één van de grootste in Essex. Acht van die klokken werden in 1798 gegoten uit het metaal van een vorig klokkenspel en de andere klokken werden er in 1914 aan toegevoegd. De klokkenluiders-gilde van Saffron Walden in trouwens een van de oudste van het land, met een geschiedenis die teruggaat tot ruim 300 jaar.

Draai nu linksaf naar de noordelijke vleugel. De deur die toegang verleent tot het noordelijk portaal (nu de sacristie) zou zo'n 500 jaar oud zijn. De mooi bewerkte, maar verminkte gewelven boven de 9 KOPERSTUKKEN, die vastgemaakt werden aan de muur, zijn nog overblijfsels uit de 13° eeuwse kerk uit de periode van de Engelse Gotiek. Die koperstukken zijn restanten van een hele reeks verwaarlozingen en moedwillige vernieling van de voorbije eeuwen. Het MEEST OOSTELIJKE VENSTER staat in het teken van de nagedachtenis van John Thomas Frye, organist van 1820 tot 1884, en die pas 8 jaar oud was toen hij werd aangesteld na een vergelijkend examen!

Wij beklimmen nu de trap naar de noordelijke kapel, herbouwd rond, 1526. Het eenvoudige MARMEREN GRAF is dat van John Leche, Vicaris van 1489 tot aan zijn dood in 1521. Hij en zijn zuster, Dame Johane Bradbury waren steeds milde schenkers. Het SCHILDERIJ boven het altaar werd in 1793 geschonken door de eerste Lord Braybrooke. Het is een 200 jaar oude kopij, geschilderd door Peters, naar het beroemde 16° eeuwse werk van Carreggio – dat nu in de Parma Galerij hangt – met name de “Madonna en Kind met Sint Hiëronymus”. Volgens de overlevering werd het DAK VAN HET KERKKOOR overgebracht vanuit de Sint Gregorius-kerk te Sudbury in Suffolk, door Thomas Audley, een 16° eeuwse staatsman die het landgoed bij Audley End kreeg van de Koning. De PILAREN VAN HET KOOR dateren van de 13° eeuw. Het KOORHEK en de KRUISGALERIJ werden in 1924 geschonken en de indrukwekkende kruisfiguren werden er in 1954 aan toegevoegd. Dat is ook het jaar waarin de orgelspeeltafel op de galerij werd gezet. Het ORGEL – van

1824 – werd volledig herbouwd en vergroot in 1971 en 1972 en is nu één van de beste kathedraalorgels.

Iets zeer speciaals (en nog steeds een zeldzaamheid in dit land) kan men bezichtigen in de zuidelijke vleugel, waar de pijpen van de TROMPETA REAL (de koninklijke bazuinen) naar het kerkschip wijzen. Als men dan het hek naar de zuidelijke kapel doorgaat, bemerkt men het GRAF van LORD CHANCELLOR AUDLEY die deze kapel liet bouwen. Het graf is gemaakt van zwarte Belgische leisteen. Let bij het terugkeren vooral op de MODERNE STANDBEELDEN, in de zuidelijke vleugel, van de Maagd Maria (aan wie de kerk is gewijd) en van de Heilige Jakob de Grote (patroonheilige van Walden Abbey en van de reizigers), die werden toegevoegd in 1920. De Gilde van de Heilige Drievuldigheid, een voorloper van de stadsraad, hield haar vergaderingen in de ARCHIEFKAMER boven het zuider-portaal. De ACHTHOEKIGE DOOPVONT, eind 15° eeuw, heeft een modern deksel van uitgesneden eik. Het MEDAILLON in het grote westelijke venster is het enige glaswerk uit de Pre-Hervormingsperiode in deze kerk. Er wordt beweerd dat de beeltenis een zekere gelijkenis vertoont met Koningin Margaretha van Anjou. Het glasraam heeft zelfs de Burgeroorlog in de 17° eeuw overleefd, toen het nogal oproerige leger van Cromwell de kerk herhaaldelijk gebruikte als een soort club-lokaal.

Geïllustreerde GIDSEN en POSTKAARTEN van de kerk zijn verkrijgbaar aan de westkant, samen met het parochiebald en een selectie boeken en folders.

De kerk is nu in goede staat, also gevolg van een grootschalig herstellings- en restauratie-programma, gespreid over verschillende jaren. Maar het onderhoud en het in stand houden van een gebouw van dergelijke omvang en belangrijkheid is uiteraard een enorme taak, en we zijn dan ook zeer dankbaar voor elke bijdrage – vermits de kerk geen staatssteun krijgt – die in de blauwe Steun-kluis kan gedeponeerd worden.

De Parochiekerk van de Heilige Maagd Maria te Saffron Walden